

רשומות

הצעות חוק

ה כ נ ס ת

1 בנובמבר 2005

98

כ"ט בתשרי התשס"ו

עמוד

10	הצעת חוק העמותות (תיקון מס' 8) (חובת פרסום תשלומים המשולמים למקבלי השכר הגבוה ביותר), התשס"ו-2005
10	הצעת חוק סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 46) (איסור הטלת עונש מאסר בפועל על נאשם שאינו מיוצג), התשס"ו-2005
12	הצעת חוק הפעלת רכב (מנועים ודלק) (תיקון מס' 3) (מכירת דלק שאינו עומד בדרישות התקן), התשס"ו-2005

מתפרסמות בזה הצעות חוק של חברי הכנסת מטעם ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת:

הצעת חוק העמותות (תיקון מס' 8) (חובת פרסום תשלומים המשולמים למקבלי השכר הגבוה ביותר), התשס"ו-2005*

1. תיקון סעיף 39 בחוק העמותות, התש"ם-1980¹, בסעיף 39 –
- (1) בכותרת השוליים, אחרי "עיון" יבוא "ופרסום";
- (2) אחרי סעיף קטן (ב) יבוא:
- (ג) צורפה לדוח הכספי שהוגש לרשם לפי סעיף 38(א)(6) הודעה כאמור בסעיף 36(ב), יפרסם הרשם באתר האינטרנט של משרד המשפטים פירוט של כל התשלומים ששילמה העמותה או שהתחייבה לשלם כאמור באותה הודעה.
2. תחילתו של חוק זה בתום שישה חודשים מיום פרסומו.

ד ב ר י ה ס ב ר

תנאי פרישה (ראה סעיף 36(ב) לחוק). עוד קובע החוק, כי הדוח הכספי האמור, יהיה פתוח במשרדו של הרשם לעיונו של כל דורש (ראה סעיף 39(ב) לחוק).

הצעת חוק זו באה לחייב את הרשם לפרסם, באתר האינטרנט של משרד המשפטים, את המידע הכלול בהודעה כאמור בסעיף 36(ב) לחוק, בדבר התשלומים המשולמים לחמשת מקבלי השכר הגבוה ביותר בעמותה. בכך, באה הצעת החוק להגביר את נגישות המידע האמור, הפתוח במשרדו של הרשם לעיונו של כל דורש כבר היום, בפני הציבור.

חוק העמותות, התש"ם-1980 (להלן – החוק), קובע הסדרים לענין רישום עמותות, דרכי ניהולן והפיקוח עליהן. במסגרת זו, מעניק החוק לרשם העמותות (להלן – הרשם), סמכויות וכלים שמטרתם לאפשר לו לפקח על עמותות ולוודא כי הן פועלות על פי דין ובהתאם למטרותיהן. לשם כך, קובע החוק את החובה המוטלת על עמותה להגיש לרשם, סדרה של מסמכים כמפורט בסעיף 38 לחוק, וביניהם דוח כספי, אחת לשנה, שאליו מצרף ועד העמותה הודעה ובה פירוט מלא ומדויק של כל התשלומים ששילמה העמותה, או שהתחייבה לשלם, בשנה, לכל אחד מחמשת מקבלי השכר הגבוה ביותר בעמותה, לרבות פרטים בענין

חברי הכנסת: לאה נס, יוליוואל אדלשטיין, רוני בריוון, רשף חן, חיים כץ, עמרי שרון

* הצעת חוק מס' 2457/פ: הועברה לוועדה ביום כ"ח באדר א' התשס"ה (9 במרס 2005).
¹ ס"ח התש"ם, עמ' 210: התשס"ה, עמ' 751.

הצעת חוק סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 46) (איסור הטלת עונש מאסר בפועל על נאשם שאינו מיוצג), התשס"ו-2005*

1. חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982¹, אחרי סעיף 15 יבוא:

ד ב ר י ה ס ב ר

ימנה בית המשפט סניגור לנאשם שאינו מיוצג. סעיף זה קובע, בין השאר, שבית משפט ימנה סניגור לנאשם שהואשם ברצח או בעבירה שדינה מיתה או מאסר עולם, או לנאשם שהואשם בבית משפט מחוזי בעבירה שדינה מאסר עשר שנים או יותר (ראה סעיף 15(א)(1) לחוק). עוד קובע סעיף 15(ד) לחוק כי מינויו של סניגור כאמור ייעשה בהתאם להוראות חוק הסניגוריה הציבורית, התשנ"ו-1995 (להלן – חוק הסניגוריה הציבורית).

הצעת חוק סדר הדין הפלילי (תיקון מס' 46) (איסור הטלת עונש מאסר בפועל על נאשם שאינו מיוצג), התשס"ו-2005, המתפרסמת בזה, באה לקבוע כי בית משפט לא יטיל עונש של מאסר בפועל על נאשם שאינו מיוצג, אלא אם כן הודיע הנאשם שברצונו שלא להיות מיוצג על ידי סניגור.

חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן – החוק) מפרט, בסעיף 15 שבו, את התנאים שבהם

* הצעת חוק מס' 3388/פ: הועברה לוועדה ביום י"ג בתמוז התשס"ה (20 ביולי 2005).
¹ ס"ח התשנ"ב, עמ' 43: התשס"א, עמ' 332.

- 15.א. (א) לא יטיל בית המשפט עונש של מאסר בפועל על נאשם שאינו מיוצג, אלא אם כן הודיע הנאשם שברצונו שלא להיות מיוצג על ידי סניגור; לענין סעיף זה, "מאסר" – למעט מאסר במקום קנס כאמור בסעיף 71 לחוק העונשין, התשל"ז-1977² (בסעיף זה – חוק העונשין), או מאסר שאת כולו נושא הנאשם בחופף לפי סעיף 45 לחוק העונשין.
- (ב) סבר תובע כי קיימת אפשרות שיבקש מבית המשפט להטיל על נאשם שאינו מיוצג עונש מאסר בפועל אם יורשע, יודיע על כך התובע לבית המשפט בתחילת המשפט; סבר תובע כאמור לאחר תחילת המשפט, יודיע על כך לבית המשפט בהודמנות הראשונה.
- (ג) מצא בית המשפט, בין בעקבות הודעת התובע כאמור בסעיף קטן (ב) ובין מיוזמתו הוא, כי קיימת אפשרות שיוטל על נאשם עונש מאסר בפועל אם יורשע, ימנה לנאשם סניגור, אלא אם כן הודיע הנאשם שברצונו שלא להיות מיוצג על ידי סניגור.
- (ד) מינה בית המשפט סניגור לנאשם לפי סעיף זה לאחר תחילת המשפט, ייתן בית המשפט הוראות לפי חוק זה לענין המשך ניהול המשפט וגביית הראיות, אם הוגשה לו בקשה לענין זה על ידי סניגור.

ד ב ר י ה ס ב ר

מאסר בפועל, אם יורשע, יודיע על כך התובע לבית המשפט בתחילת המשפט; זאת, על מנת שבית המשפט יוכל לבחון אם אכן נתקיימו התנאים למינוי סניגור. עוד מוצע לקבוע, כי מקום שבו סבר התובע כאמור לאחר תחילת המשפט, יהא עליו להודיע על כך לבית המשפט בהודמנות הראשונה.

במהלך הכנת הצעת החוק לקריאה השניה ולקריאה השלישית, תבחן הוועדה האם יש מקום לקבוע כי הגורם אשר יבחן אם אכן נתקיימו התנאים למינוי סניגור כאמור לעיל, יהא שופט יחיד אשר, במידת האפשר, לא יהיה השופט הדן בהליך הפלילי בענינו של הנאשם.

לסעיף 15א(ג) מוצע לקבוע כי מקום שבו מצא בית משפט כי קיימת אפשרות של הטלת עונש מאסר בפועל על נאשם שאינו מיוצג, אם יורשע, ימנה בית המשפט לנאשם סניגור, אלא אם כן הודיע הנאשם שאינו מעונין להיות מיוצג.

לסעיף 15א(ד) מוצע לקבוע כי מקום שבו מינה בית המשפט סניגור לנאשם לפי סעיף 15א המוצע לאחר תחילת המשפט, ייתן בית המשפט הוראות לענין המשך ניהול המשפט וגביית הראיות, אם הוגשה לו בקשה לענין זה על ידי סניגור.

במהלך הכנת הצעת החוק לקריאה השניה ולקריאה השלישית, תבחן הוועדה האם יש מקום לייחד את הסמכות המוצעת לפי סעיף קטן זה להוראות ספציפיות בחוק.

סעיף 15 לחוק נותן ביטוי לחשיבותה של זכות הייצוג בהליכים פליליים כזכות יסודית ומרכזית אשר עליה עמד בית המשפט העליון בע"פ 7335/05 הסניגוריה הציבורית – מחוז נצרת נגד מדינת ישראל ואח" (טרם פורסם), מיום 15.09.05, בפסק דינה של כבוד השופטת בייניש אשר קבעה כי "זכות זו נועדה להבטיח כי הנאשם יזכה למשפט הוגן ויוכל באמצעות סניגורו לנהל את הגנתו כראוי ולממש את זכויותיו העומדות לו על פי דין".

התיקון המוצע בזה לחוק, מבקש לתת ביטוי נוסף לחשיבותה של זכות הייצוג בהליכים פליליים מקום שבו קיימת אפשרות כי יוטל על נאשם עונש של מאסר בפועל, אם יורשע.

סעיף 1

לסעיף 15א(א) המוצע מוצע לקבוע כי בית משפט לא יטיל עונש של מאסר בפועל על נאשם שאינו מיוצג, אלא אם כן הודיע הנאשם שאינו מעונין להיות מיוצג. עוד מוצע לקבוע כי "מאסר" לענין זה אינו כולל מאסר במקום קנס כאמור בסעיף 71 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן – חוק העונשין), ואינו כולל מאסר שאת כולו נושא הנאשם בחופף לפי סעיף 45 לחוק העונשין.

לסעיף 15א(ב) המוצע מוצע לקבוע כי מקום שבו סבר תובע שקיימת אפשרות כי הוא יבקש מבית המשפט להטיל על נאשם שאינו מיוצג עונש

² ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

תיקון חוק
הסניגוריה
הציבורית

2. בחוק הסניגוריה הציבורית, התשנ"ו-1996³, בסעיף 18(א), אחרי פסקה (6) יבוא:
"6א) נאשם שבית המשפט החליט למנות לו סניגור לפי סעיף 15א(ג) לחוק סדר הדין הפלילי";

ד ב ר י ה ס ב ר

סעיף 2 במקביל, מוצע לתקן את חוק הסניגוריה הציבורית כך שסעיף 18(א) שבו, המפרט את המקרים שבהם קיימת חובה למנות סניגור, יכלול גם את המקרה של נאשם

חברי הכנסת: יצחק לוי, אתי לבני, מיכאל איתן

³ ס"ח התשנ"ו, עמ' 8.

מתפרסמת בזה הצעת חוק של חברי הכנסת מטעם ועדת הכלכלה של הכנסת:

הצעת חוק הפעלת רכב (מנועים ודלק) (תיקון מס' 3) (מכירת דלק שאינו עומד בדרישות התקן), התשס"ו-2005*

1. בחוק הפעלת רכב (מנועים ודלק), התשכ"א-1961¹ (להלן – החוק העיקרי), בסעיף 1 –

(1) לפני ההגדרה "המפקח" יבוא:

"בעל תחנת תדלוק" – כל אחד מאלה:

(1) מי שבידו רשיון או היתר זמני לפי חוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968², שלפיו ניתן לנהל עסק של תחנת תדלוק;

(2) מי שבהשגחתו, בפיקוחו או בהנהלתו פועלת תחנת תדלוק;

"המנהל" – מנהל מינהל הדלק במשרד התשתיות הלאומיות;

(2) בהגדרה "המפקח", במקום "מנהל מינהל הדלק במשרד התשתיות הלאומיות" יבוא "המנהל";

(3) אחרי ההגדרה "המפקח" יבוא:

"חוק התקנים" – חוק התקנים, התשי"ג-1953³;

"מעבדה מאושרת" – כמשמעותה בחוק התקנים;

ד ב ר י ה ס ב ר

באיכות הסביבה. לצרכן הרוכש דלק בתחנת התדלוק אין כל אפשרות לדעת כי הדלק המסופק לו הוא דלק מהול, ולפיכך קיימת חשיבות רבה באכיפה אפקטיבית על ידי רשויות המדינה.

הצעת חוק הפעלת רכב (מנועים ודלק) (תיקון מס' 3) (מכירת דלק שאינו עומד בדרישות התקן), התשס"ו-2005,

בעת האחרונה הולכת וגוברת תופעה של מכירה ואספקה של דלק מהול בתחנות התדלוק. מהילת הדלק בסולר, בנפט, בנפטא או בחומרים אחרים, שמחירם זול בהרבה ממחיר הדלק (בין היתר, בשל הפרשי המס ביניהם). מטרתה להגדיל את ההכנסות ממכירת הדלק.

השימוש בדלק מהול עלול לגרום לנזקים בלתי הפיכים לכלי הרכב, והוא אף מגביר את זיהום האוויר ופוגע

* הצעת חוק מס' פ/3421: הועברה לוועדה ביום א' בסיון התשס"ה (8 ביוני 2005).

¹ ס"ח התשכ"א, עמ' 12: התש"ס, עמ' 85.

² ס"ח התשכ"ח, עמ' 204.

³ ס"ח התשי"ג, עמ' 30.

(4) אחרי ההגדרה "רשיון" יבוא:

"תובע" – כמשמעותו בסעיף 12 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב],
התשמ"ב-1982;⁴

"תחנת תדלוק" – אתר שבו מתבצעת מכירה או אספקה של דלק לציבור בדרך
של תדלוק;

"תקן רשמי" – כמשמעותו בחוק התקנים.

הוספת סעיפים
1א עד 1ו

2. אחרי סעיף 1 לחוק העיקרי יבוא –

א. לא ימכור אדם ולא יספק דלק שאינו עומד בדרישות התקן הרשמי החל
מכירה ואספקה של דלק עליו או בדרישות לפי חוק זה.

ב. (א) בעל תחנת תדלוק יהיה אחראי לביצוע בדיקות תקופתיות לצורך
בדיקות תקינות דלק קביעת התאמתו של הדלק הנמכר או המסופק בתחנה לדרישות התקן
הרשמי החל עליו ולדרישות לפי חוק זה; הבדיקות יבוצעו באמצעות
מעבדה מאושרת ותוצאותיהן יימסרו למנהל על ידי המעבדה, והכל
בהתאם לכללים שיקבע שר התשתיות הלאומיות בתקנות; בדיקות לפי
סעיף קטן זה יתבצעו אחת לחודשיים, אלא אם כן קבע שר התשתיות
הלאומיות תדירות גבוהה יותר.

(ב) בעל תחנת תדלוק ימסור למנהל העתק מתוצאות הבדיקה שבוצעה
לפי סעיף קטן (א), במועד ובדרך שקבע שר התשתיות הלאומיות, ובלבד
שאם נמצא כי הדלק אינו עומד בדרישות התקן הרשמי החל עליו או
בדרישות לפי חוק זה, יודיע על כך בעל תחנת התדלוק מיידית למנהל.

(ג) המנהל וכן עובד משרד התשתיות הלאומיות שהוא הסמיך לכך
רשאי לערוך ביקורת בתחנות תדלוק וליטול דגימות דלק לשם בדיקתן
במעבדה.

ד ב ר י ה ס ב ר

לענין זה יצוין כי מכירה של דלק שאינו עומד בדרישות
התקן הרשמי אסורה גם לפי סעיף 9 לחוק התקנים,
התשי"ג-1953 (להלן – חוק התקנים). האוסר על מכירה
של מצרך שאינו עומד בדרישות התקן הרשמי החל עליו,
ולענין זה הלוח ההוראות הכלליות בחוק התקנים.

לסעיף 1ב המוצע מוצע לקבוע כי בעל תחנת תדלוק יהיה
אחראי לביצוע בדיקות תקופתיות לצורך

קביעת התאמתו של הדלק הנמכר או המסופק בתחנה
לדרישות התקן הרשמי החל עליו ולדרישות לפי החוק וכי
הבדיקות יבוצעו באמצעות מעבדה מאושרת. עוד מוצע,
כי תוצאות כל הבדיקות יועברו למנהל מינהל הדלק
במשרד התשתיות הלאומיות (להלן – המנהל), כדי שיהיה
בידיו כלי יעיל לעקוב אחר עצם ביצוע הבדיקות ואחר
תוצאות הבדיקות.

המתפרסמת בזה, באה לאסור על מכירה או אספקה של
דלק שאינו עומד בדרישות התקן הרשמי או בדרישות
אחרות לפי חוק הפעלת רכב (מנועים ודלק).
התשכ"א-1961 (להלן – החוק) ולקבוע אמצעי אכיפה
נוספים מעבר לאמצעי האכיפה הקיימים, לשם יישום
הוראות החוק המוצע והשגת מטרותיו.

סעיף 2

לסעיף 1א המוצע בהתאם למצב המשפטי הקיים, האיסור
על מכירה או אספקה של דלק שאינו
עומד בדרישות התקן הרשמי החל עליו או בדרישות לפי
החוק קבוע בחקיקת משנה. מוצע לקבוע בחקיקה ראשית
איסור על מכירה או אספקה של דלק שאינו עומד בדרישות
האמורות, כך שניתן יהיה לקבוע בחקיקה ראשית אמצעי
אכיפה נוספים, ולהחמיר את הענישה הקבועה כיום
לעבירה על הוראות אלו.

⁴ ס"ח התשמ"ב, עמ' 43.

- צו סגירה מינהלי ג.1. (א) נוכח המנהל כי בתחנת תדלוק נמכר או סופק דלק שאינו עומד בדרישות התקן הרשמי החל עליו או בדרישות לפי חוק זה, בניגוד להוראת סעיף 1א, רשאי הוא להורות בצו על סגירת תחנת התדלוק, כולה או חלקה, לפי נסיבות הענין, לתקופה שלא תעלה על שבעה ימים (בחוק זה – צו סגירה מינהלי).
- (ב) הרואה עצמו נפגע מצו סגירה מינהלי רשאי להגיש בקשה לביטולו לבית המשפט המוסמך לדון בעבירה נושא הצו.
- (ג) בית המשפט ידון בבקשה לפי סעיף קטן (א) בהקדם האפשרי, בהתחשב בנסיבות הענין, והוא רשאי לבטל צו סגירה מינהלי, לשנות בו תנאים או לאשרו.
- (ד) צו סגירה מינהלי יעמוד בתוקפו למשך התקופה שנקבעה בו, אלא אם כן בוטל לפני כן על ידי המנהל או על ידי בית המשפט.
- צו סגירה שיפוטי ד.1. (א) הוגש כתב אישום נגד בעל תחנת תדלוק בשל עבירה לפי סעיף 7(א1), רשאי בית המשפט שאליו הוגש כתב האישום, לבקשת תובע, להורות בצו על סגירת תחנת התדלוק נשוא כתב האישום, כולה או חלקה, לפי נסיבות הענין (בחוק זה – צו סגירה שיפוטי).
- (ב) צו סגירה שיפוטי יעמוד בתוקפו לתקופה שתיקבע בו או עד תום ההליכים בבית המשפט, לפי המוקדם מביניהם, אלא אם כן בוטל בתקופת תוקפו על ידי בית המשפט.
- (ג) הדיון בבקשה למתן צו סגירה שיפוטי יתקיים במעמד שני הצדדים, במידת האפשר.
- (ד) בית המשפט רשאי לדון מחדש בצו סגירה שיפוטי שנתן, אם ראה שהדבר מוצדק בשל נסיבות שהשתנו או עובדות חדשות שהתגלו לאחר מתן הצו.
- צו סגירה שיפוטי בטרם הגשת כתב אישום ד.ה. (א) בית המשפט רשאי, לבקשת תובע, ליתן צו סגירה שיפוטי כאמור בסעיף 7ד, אף בטרם הוגש כתב אישום, ובלבד שהתובע הודיע לבית המשפט כי בכוונתו להגיש כתב אישום בשל עבירה לפי סעיף 7(א1) בתוך שבעה ימים.

ד ב ר י ה ס ב ר

לסעיפים 7ד ו 1א המוצעים מוצע לקבוע כי אם הוגש כתב אישום נגד בעל תחנת תדלוק בשל עבירה לפי סעיף 7(א1) המוצע, יהיה רשאי בית המשפט, לבקשת תובע, להורות בצו על סגירת תחנת התדלוק נשוא כתב האישום, לתקופה שיקבע בית המשפט או עד תום ההליכים, וזאת כדי למנוע מתחנת תדלוק להמשיך ולמכור דלק מהול בתקופת ההליכים המשפטיים. עוד מוצע, כי בית המשפט יהיה רשאי להורות בצו על סגירת התחנה, גם בטרם הוגש כתב אישום, ובלבד שתובע הודיע לבית המשפט כי בכוונתו להגיש כתב אישום בעבירה לפי סעיף 7(א1) המוצע בתוך שבעה ימים.

לסעיף 7ג המוצע בהתאם למצב כיום, לאחר שנמצא דלק מהול בתחנת תדלוק, ניתן לפתוח בחקירה פלילית במטרה לאתר את מבצעי העבירה ולהעמידם לדין. במהלך תקופה זו, לא ניתן למנוע מבעל תחנת התדלוק להמשיך ולמכור דלק מהול, או לנקוט נגדו כל סנקציה אחרת. מוצע, לפיכך, להסמיך את המנהל להורות בצו על סגירה של תחנת תדלוק שבה נמכר או סופק דלק שאינו עומד בדרישות החוק, לתקופה שלא תעלה על שבעה ימים. סגירת התחנה באופן מיידי תמנע את המשך האספקה או המכירה של הדלק המהול לצרכנים.

במטרה לקיים ביקורת שיפוטית על החלטת המנהל, מוצע לאפשר למי שרואה עצמו נפגע מהחלטה זו לבקש את ביטולה בבית המשפט המוסמך לדון בעבירה נושא הצו.

(ב) צו סגירה שיפוטי לפי סעיף קטן (א) יעמוד בתוקפו עד להגשת כתב אישום או עד תום שבעה ימים מיום שניתן, לפי המוקדם מביניהם.

(ג) הדיון בבקשה למתן צו סגירה שיפוטי לפי סעיף קטן (א) יתקיים במעמד שני הצדדים, במידת האפשר.

חובת פרסום 11. (א) המנהל יפרסם רשימה של תחנות תדלוק שבהן נמצא דלק שאינו עומד בדרישות התקן הרשמי החל עליו או בדרישות לפי חוק זה, בבדיקות שנערכו לפי סעיף 61(א), או בביקורת שנערכה לפי סעיף 61(ג), במהלך ששת החודשים שקדמו ליום פרסום הרשימה.

(ב) הרשימה תפורסם בדרך ובמועדים שיקבע שר התשתיות הלאומיות.

(ג) עלויות פרסום הרשימה יוטלו על בעלי תחנות התדלוק הנכללות ברשימה.

3. בסעיף 2 לחוק העיקרי, בפסקה (1), בסופה יבוא "וכן את סוג הדלק שיהיה מותר למכור או לספק".

4. בסעיף 7 לחוק העיקרי –

(1) בסעיף קטן (א), לפני "העובר" יבוא "בכפוף לאמור בסעיפים קטנים (א) ו-(א2)", ובסופו יבוא "להלן – חוק העונשין";

(2) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(א1) המוכר או המספק דלק בניגוד להוראת סעיף 1א, דינו – כפל הקנס האמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין.

(א2) המוכר או המספק דלק בתחנת תדלוק, מבלי לבצע בדיקות בניגוד להוראות סעיף 1ב, דינו – הקנס האמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין."

(3) סעיף קטן (ב) – בטל, ואחריו יבוא:

"(ג) מי שאינו מקיים צו סגירה מינהלי לפי סעיף 1ג, דינו – מאסר שנתיים.

(ד) מי שאינו מקיים צו סגירה שיפוטי לפי סעיפים 1ד או 1ה, דינו – מאסר שנתיים."

ד ב ר י ה ס ב ר

האמור בסעיף 61(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן – חוק העונשין), העומד כיום על 26,000 שקלים חדשים. מוצע להחמיר את הענישה לענין מכירה או אספקה של דלק שאינו עומד בדרישות התקן הרשמי החל עליו או בדרישות לפי החוק, כך שהעונש המרבי יהיה כפל הקנס הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, העומד כיום על 202,000 שקלים חדשים; מאחר שהמניע לביצוע העבירה האמורה הוא כלכלי, נדרש לקבוע קנסות גבוהים כדי ליצור הרתעה אפקטיבית.

לסעיף 11 המוצע מוצע לחייב את המנהל להביא לידיעת הציבור את רשימת תחנות התדלוק שבהן נמצא דלק לא תקין.

סעיף 3 סעיף 2 לחוק, בנוסחו כיום, מקנה סמכות לשר התשתיות הלאומיות, בהתייעצות עם שר התחבורה, לקבוע בצו, בין היתר, את סוג הדלק שבו יונע ויופעל רכב מנועי. מוצע כי השר יהיה רשאי לקבוע בצו כאמור גם את סוג הדלק שיהיה מותר למכור או לספק.

סעיף 4 בהתאם לסעיף 7 לחוק, העונש הקבוע לעבירה של הפרת הוראות החוק או ההוראות לפיו, הוא הקנס

תיקון סעיף 20 .5 בסעיף 20 לחוק העיקרי –

(1) האמור בו יסומן (א), ובו, אחרי "רשאי", יבוא "בכפוף לאמור בסעיפים קטנים (ב) ו-(ג);";

(2) אחרי סעיף קטן (א) יבוא:

"(ב) תקנות לענין סעיפים 1 ו-11 אינן טעונות התייעצות עם שר התחבורה.
(ג) תקנות לענין סדרי הדיון בבקשה לביטולו של צו סגירה מינהלי לפי סעיף 11 וסדרי הדיון בבקשה למתן צו סגירה שיפוטי, לביטולו או לשינויו לפי סעיפים 11 ו-12, יותקנו על ידי שר המשפטים."

ד ב ר י ה ס ב ר

כן מוצע לקבוע כי העונש המרבי שיוטל על מי שמוכר או מספק דלק בתחנת תדלוק, מבלי לבצע בדיקות תקופתיות הנדרשות לפי סעיף 11 ב המוצע, יהיה הקנס האמור בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין.

חברי הכנסת: מאיר פרוש, נסים זאב

ד ב ר י ה ס ב ר

ד ב ר י ה ס ב ר

ד ב ר י ה ס ב ר

דברי הסבר

ד ב ר י ה ס ב ר

ד ב ר י ה ס ב ר

ד ב ר י ה ס ב ר

ד ב ר י ה ס ב ר

ד ב ר י ה ס ב ר

ד ב ר י ה ס ב ר

ד ב ר י ה ס ב ר

ד ב ר י ה ס ב ר

ד ב ר י ה ס ב ר

ד ב ר י ה ס ב ר

ד ב ר י ה ס ב ר

ד ב ר י ה ס ב ר

ד ב ר י ה ס ב ר